

Dosarul nr. 2ra-786/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.D. Băbălău)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, R.Pulbere, O.Cojocar)

ÎNCHEIERE

02 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Șaufert Nicolae,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Șaufert Vera către
Șaufert Nicolae cu privire la majorarea pensiei de întreținere, și acțiunea
reconvențională depusă de Șaufert Nicolae către Șaufert Vera cu privire la scutirea de
la întreținerea de plată,

împotriva deciziei din 02 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 13 septembrie 2019, Șaufert Vera s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată către Șaufert Nicolae solicitând modificarea cuantumului pensiei de
întreținere stabilit prin hotărârea Judecătoriei sec. Buiucani, mun. Chișinău din 29
ianuarie 2001, de la 150 lei la 1500 lei.

În motivarea acțiunii a invocat că, cu Șaufert Nicolae s-a aflat în căsătorie din
anul 1986, până anul 2000, când au divorțat. La 06 decembrie 2000, a fost
recunoscută XXXXX pe viață.

Prin hotărârea Judecătoriei sect. Buiucani, mun. Chișinău din 29 ianuarie 2001,
s-a dispus încasarea de la Șaufert Nicolae în folosul Verei Șaufert mijloace pentru
întreținere pe viață în sumă fixă de 150 lei lunar începând cu 26 octombrie 2000.
Potrivit prevederilor art.84 Codul familiei-Cuquantumul pensiei de întreținere încasate
de la un soț (fost soț) în favoarea celuilalt soț se stabilește de către instanța
judecătorească într-o sumă bănească fixă plătită lunar. La stabilirea sumei pensiei de
întreținere, se ține cont de situația materială și familială a soților (foștilor soți), de alte
circumstanțe importante.

A indicat că, la momentul adoptării hotărârii din 29 ianuarie 2001, minimul de
existență a unui pensionar conform Biroului Național de Statistică era de 448,7 lei. La
momentul de față prețurile s-au ridicat la toate mărfurile și medicamente și din suma
încasată este imposibil de a supraviețui, s-a adresat pârâtului să-o ajute financiar și el
i-a refuzat. În timpul de față minimul de existență a unui pensionar este de 1765,8 lei
conform datelor Biroului Național de Statistică.

A reletat că, Șaufert Nicolae nu este angajat în câmpul muncii, dar lucrează cu o brigadă de constructori, de aceea este necesară modificarea cuantumului pensiei de întreținere cu stabilirea într-o sumă bănească fixă de 1500 lei.

A menționat reclamanta că, este bolnavă și are diagnosticul XXXXX, necesită procurarea de medicamente și are grad de invaliditate, ce se confirmă prin legitimația cu nr.XXXXX iar pensia de întreținere de la fostul soț pentru anul precedent 2019, nu a primit-o.

La rândul său, Șaufert Nicolae a depus acțiune reconvențională solicitând scutirea de la întreținerea de plată.

A susținut că, din start nu a fost de acord cu aceasta hotărâre, deoarece Șaufert Vera niciodată nu a dus lipsa de surse bănești, ea a deținut întotdeauna întreprinderea de comercializare de haine, ceea ce i-a adus venituri, și în timpul căsătoriei, ea a reușit să ducă de acasă o mare parte de bani, care i-au făcut în comun, a achitat pensia alimentară pentru întreținerea fiicelor, a contribuit la educația fetelor, le-a achitat studiile.

A afirmat că, la moment se află într-o situație financiară precară ce nu-i permite să o întrețină pe Șaufert Vera, deoarece este bolnav, nu lucrează, nu are venituri permanente și trebuie să se întrețină pe sine, are nevoie regulat de medicamente.

A indicat că, potrivit art.82 alin.(3) Codul familiei, pensia de întreținere se plătește persoanelor enumerate la alin.(2) numai în cazul când acestea nu au un venit propriu suficient, iar soțul care datorează întreținere are posibilitatea de a o plăti.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 28 octombrie 2020, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Șaufert Vera către Șaufert Nicolae cu privire la majorarea pensiei de întreținere. S-a încasat de la Șaufert Nicolae în beneficiul lui Șaufert Vera pensie pentru întreținerea soțului inapt de muncă în mărime de 500 lei lunar începând cu data depunerii cererii în judecată – 13 septembrie 2019. Acțiunea reconvențională depusă de Șaufert Nicolae către Șaufert Vera a fost respinsă.

La 12 noiembrie 2020, Șaufert Nicolae a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 28 octombrie 2020, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii reconvențională și respingere cererii de chemare în judecată depusă de Șaufert Vera.

Prin decizia din 02 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Șaufert Nicolae. S-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 28 octombrie 2020, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Șaufert Vera către Șaufert Nicolae cu privire la majorarea pensiei de întreținere, și acțiunea reconvențională depusă de Șaufert Nicolae către Șaufert Vera cu privire la scutirea de la întreținerea de plată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a relatat că, din probatoriul administrat în speță atestă că, prin hotărârea Judecătorei sec. Buiucani, mun. Chișinău din 29 ianuarie 2001, s-a dispus încasarea de la Nicolae Șaufert în beneficiul Verei Șaufert mijloace pentru întreținere pe viață în sumă fixă de 150 lei lunar începând cu 26 octombrie 2000. (f.d.9)

Potrivit legitimației seria XXXXX, eliberată la data de 05 iulie 2012, lui Șaufert Vera i-a fost atribuit gradul de XXXXX fără termen. (f.d.6.)

Potrivit datelor statistice a Biroului Național de Statistică, pentru anul 2018, minimul de existență a unui pensionar constituie 1765,80 lei. (f.d.7)

Astfel, la data de 13 septembrie 2019, Șaufert Vera a depus cerere de chemare în judecată către Șaufert Nicolae privind majorarea pensiei de întreținere. (f.d.2-4)

Pe parcursul examinării cauzei Șaufert Nicolae a depusă cerere reconvențională solicitând scutirea de la plata pensiei alimentare. (f.d.69-70)

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 28 octombrie 2020, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Șaufert Vera către Șaufert Nicolae cu privire la majorarea pensiei de întreținere, iar acțiunea reconvențională depusă de Șaufert Nicolae a fost respinsă. (f.d.132-136)

În circumstanțele expuse, instanța de apel a constatat că, soluția a fost dată de către instanța de fond cu elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei, cu aplicarea și aprecierea corectă a normelor de drept material și procedural.

În speță, instanța de apel a reținut, caracterul valid a stării de nevoie, precum și incapacitatea reclamantei-intimat de a munci, întrucât din materialele cauzei una din alte surse de existență decât pensia pentru gradul de invaliditate (legitimația seria CN nr.111777 gradul de invaliditate XXXXX, grad fără termen) nu a fost probată.

Instanța de apel a considerat justă soluția instanței de fond, care examinând caracterul proporționalității pensiei adjuocate în mărime de 150 lei în baza hotărârii Judecătorei Buiucani, la datele statistice a Biroului Național de Statistică pentru anul 2018, conform cărora minimul de existență a unui pensionar constituie 1765,8 lei (f.d.7), se atestă disproportionalitatea pensiei adjuocate la situația de fapt în data examinării pricinii.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a respins acțiunea reconvențională depusă de Șaufert Nicolae, or, deși apelantul indică asupra faptului că este bolnav, lucrează doar ocazional ca să-și întrețină existența și nu are posibilitate de a-i achita lui Șaufert Vera pensia de întreținere, acesta nu a prezentat probe suficiente în susținerea celor invocate. Mai mult, afirmațiile apelantului nu denotă imposibilitatea achitării pensiei de întreținere, precum și imposibilitatea de a fi angajat în câmpul muncii

La 26 martie 2021, Șaufert Nicolae a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, cu transmiterea cauzei civile la o nouă rejudecare.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale de drept material ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului, deoarece nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond.

Prin notificarea din 12 aprilie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, a expediat în adresa intimă Șaufert Vera copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței(f.d.191), însă ultima nu și-a valorificat acest drept și nu a depus referință.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 02 februarie 2021 și a fost expediată copia deciziei participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal la 04 martie 2021 (f.d.171). Dat fiind faptul că la materialele cauzei nu există înscrisuri care se probeze momentul recepționării deciziei de către recurent, cererea de

recurs declarată la 26 martie 2021, se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Examinând temeiurile recursului declarat de Șaufert Nicolae, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Șaufert Nicolae nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Șaufert Nicolae.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, -

d i s p u n e :

Recursul declarat de Șaufert Nicolae împotriva deciziei din 02 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru